

Артеменко Г. С., Вовчук А. Р., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., к.ю.н., доцент

ЗАСОБИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АГРАРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Перспективний розвиток аграрного законодавства є однією з найважливіших функцій держави, що повинна виконуватись на відповідному науковому рівні, з урахуванням продуктивних сил та виробничих відносин.

Недосконалість аграрного законодавства, в першу чергу, пов'язано з багатьма причинами, серед яких варто підкреслити: застарілість нормативно-правових актів, які прийняті одночасно, внаслідок нерівномірного розвитку аграрних відносин; присутність правових норм, що належать до інших галузей права; значний відсоток законодавства становлять відомчі нормативно-правові акти. Загалом вказані недоліки ускладнюють практику застосування аграрного права та знижують рівень правового забезпечення проведення реформ в аграрній сфері [3, с. 27].

Вдосконалення чинного аграрного законодавства має бути постійним процесом, спрямованим на поліпшення та оптимізацію правового регулювання існуючих суспільних відносин.

Одним із кроків вдосконалення аграрного законодавства є проведення інкорпорації нормативно-правових актів. Різниця офіційної інкорпорації від кодифікації полягає у рівні систематизації. Якщо інкорпорація спрямована на зміну змісту правового регулювання, розвиток системи права, то інкорпорація таких функцій не виконує. Не змінюючи змісту правового регулювання, вона покликана привести у чітку систему ті нормативно-правові акти, які уже створені правотворчими органами і утвердились в правовому просторі. На нашу думку, цією діяльністю повинне займатися Міністерство аграрної політики та продовольства України, як головний орган у системі центральних органів виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної аграрної політики [4, с. 86].

Вдосконалення аграрного законодавства можливе за умови створення системи нормативно-правових актів, яка б відповідала сучасним проблемам розвитку суспільства і характеризувалась такими показниками як динамізм, узгодженість, стабільність. Не менш важливого значення набуває процес запровадження ефективних механізмів ефективної реалізації аграрного законодавства України.

Як справедливо зазначають науковці, для підвищення ефективності законодавчого регулювання аграрних відносин необхідно: визначити

перспективи розвитку аграрної сфери економіки України; розробити короткострокові та стратегічні напрями розвитку аграрного законодавства України; вивчити досвід країн Європейського Союзу з розробки аграрного законодавства; адаптувати аграрне законодавство відповідно до вимог СОТ [6, с. 128].

В аграрно-правовій науці обґрунтовується точка зору щодо необхідності прийняття Аграрного кодексу України. Зокрема, В. В. Янчуком визначено предмет, об'єкт правового регулювання такого кодифікованого акта та інші визначальні особливості [1, с. 59]. З. А. Павлович пропонував прийняти Закон України «Про агропромисловий комплекс» [5, с. 213]. Таку позицію на основі аналізу загальних засад державного регулювання відносин у АПК підтримує і А. Бейкун [2, с. 45].

Підсумовуючи викладене, можна зробити висновок щодо напрямів вдосконалення аграрного законодавства України, а саме: необхідний науково-обґрунтований підхід при розробці нормативно-правових актів, що містять аграрно-правові норми; внутрішня узгодженість вітчизняного аграрного законодавства, новелізація чинних нормативно-правових актів; науково-правова експертиза проектів актів; своєчасність оновлення аграрного законодавства України та гармонізація аграрного законодавства України із законодавством Європейського Союзу.

Зазначимо, що прийняття єдиного кодифікованого акту стало б поштовхом до подальшого вдосконалення аграрного законодавства.

Література

1. Аграрне право України: підручник / Янчук В. З., Андрейцев В. І., Василюк С. Ф. та ін.; за ред. В. З. Янчука. – К.: Юрінком Інтер, 2000. – 720 с.
2. Бейкун А. Проблемні питання впливу кодифікації та систематизації аграрного законодавства на динамізм процесів у сфері АПК / А. Бейкун // Право України. – 1998. – № 11. – С. 42-46.
3. Бугера С. І. Аграрне законодавство України та шляхи його вдосконалення / С. І. Бугера // Право України. – 2008. – № 3. – С. 23-37
4. Духневич І. Перспективи систематизації аграрного законодавства / І. Духневич // Теорія і практика інтелектуальної власності. – 2011. – № 1. – С. 85-92.
5. Павлович З. А. Проблеми розвитку законодавства про агропромисловий комплекс України // Аграрне законодавство України: проблеми ефективності / За ред. чл.-кор. НАН України В. І. Семчика. – К.: Наукова думка, 1998. – С. 197-224.
6. Шумов А. Ю. Необхідність модернізації аграрного законодавства в Україні / А. Ю. Шумов // Стан та перспективи розвитку аграрного права / За заг. ред. В. М. Ярмоленка, В. І. Курила. – К.: Магістр ХХІ сторіччя, 2005. – С. 126-128.